

Enchantimals™

OPIEKUJEMY SIĘ TYM, CO KOCHAMY

Temat zajęć:

Dbanie

o zwierzęta

leśne

(na podstawie bajki
„Enchantimals: Rozejrzyj się”)

Scenariusz opracowany przez:

dr Monika Litwinow

założycielka i liderka Centrum Terapii i Edukacji BAJARNIA

Cel ogólny zajęć

wsparcie całościowego rozwoju dzieci w trakcie zajęć dotyczących troski o zwierzęta leśne.

Cele operacyjne

doświadczenia w obszarach rozwojowych:

- poznawczy obszar rozwoju – dziecko:
 - uczy się, czym jest troska o zwierzęta leśne,
 - rozpoznaje zwierzęta leśne i ich tropy,
 - ćwiczy pamięć,
 - uważnie słucha i analizuje;
- fizyczny obszar rozwoju – dziecko:
 - prawidłowo wykonuje zadania ruchowe na podstawie instrukcji słownych,
 - orientuje się w obszarze własnego ciała i przestrzeni,
 - rozwija koordynację wzrokowo-ruchową i słuchowo-ruchową,
 - posługuje się swobodną ekspresją ruchową;
- społeczny obszar rozwoju – dziecko:
 - współpracuje w małej grupie, wykonując wspólne zadanie,
 - współpracuje w parze,
 - decyduje o formach samodzielnie podejmowanych działań;
- emocjonalny obszar rozwoju – dziecko:
 - dostrzega, jak ważne jest dbanie o zwierzęta leśne,
 - rozwija empatię i szacunek wobec zwierząt i przyrody w lesie.

Techniki pracy

- opowieść ruchowa,
- projekcja bajki,
- kalambury,
- ogólnorozwojowe zabawy ruchowe,
- pogadanka,
- burza mózgów,
- zabawa relaksacyjna,
- praca plastyczna.

Narzędzia, materiały

- piosenka przewodnia „Enchantimals” – https://www.youtube.com/watch?v=sU_mm50llpo
- fotografie lub ilustracje zwierząt w lesie,
- nagranie dźwięków lasu,
- ilustracje śladów leśnej zwierzyny,
- zalaminowane czerwone i zielone łapki w liczbie zgodnej z liczbą dzieci,
- paski z kolorowej krepki w liczbie zgodnej z liczbą dzieci w grupie,
- kolorowe piórka w liczbie zgodnej z połową liczby dzieci w grupie,
- odznaki „Troskliwego Opiekuna Zwierząt Leśnych”,
- kartki i kredki.

Grupa wiekowa

5–6-latki.

Przebieg zajęć

1. Przywitanie z dziećmi i poznanie bohaterów – Danessa Deer i Sprint

Prowadzący prezentuje dzieciom postaci Danessy i Sprinta – pary najlepszych przyjaciół. Sprint jest jelonkiem, a wszystkie maluchy wiedzą, że jelenie mieszkają w lesie. Jakie jeszcze zwierzęta tam mieszkają? Uczestnicy wymieniają: sarny, lisy, wilki, wiewiórki, dzięcioły, jeże, dziki, zające, żubry, bobry, niedźwiedzie itp. Warto wykorzystać fotografie lub ilustracje prezentujące zwierzynę leśną.

Prowadzący włącza piosenkę przewodnią „Enchantimals” i zaprasza do wspólnego swobodnego tańca. Na znak prowadzącego wszyscy zamieniają się w jedno z leśnych zwierząt, np.: „wszystkie dzieci są dzięciołami!” – poruszają się po sali tak, jakby latały. Kiedy muzyka cichnie, dwa najbliższe dzięcioły witają się ze sobą skrzydełkami. Muzyka ponownie wybrzmiewa i np.: „wszystkie dzieci są zającami!”. Zabawa jest powtarzana kilka razy, aby dzieci miały szansę się ze sobą przywitać i udawać jak najwięcej leśnych zwierząt.

2. Co to znaczy „dbanie o zwierzęta leśne”?

Rozmowa z dziećmi o zwierzętach w lesie: Czy ktoś się nimi opiekuje? Czy w ogóle wymagają opieki? Czy zwierzęta w lesie są bezpieczne? Czy coś może im przeszkadzać lub zagrażać ze strony człowieka? Czy dzieci mogą w jakiś sposób zatroszczyć się o zwierzęta w lesie?

3. Wspólne obejrzenie bajki „Enchantimals – Rozejrzyj się”

4. Omówienie bajki

- Dokąd wybrały się Danessa i Sprint?
- Czym zajmował się Sprint?
- Na co uwagę zwróciła mu Danessa?
- Co kichnęło w nos Sprinta?
- Z kim ścigał się Sprint?
- Co spadło na Sprinta, gdy uderzył w drzewo?
- Czego Danessa nauczyła Sprinta?

5. Opowieść ruchowa – „Wyprawa do lasu”

Podczas opowieści ruchowej uczestnicy samodzielnie interpretują jej treść za pomocą ruchu. Zaleca się, aby prowadzący nie narzucał sposobu prezentowania różnych czynności i obrazów, aby umożliwić dzieciom swobodną ekspresję. Do opowieści można wykorzystać nagranie dźwięków lasu.

Wyprawa do lasu

Nadszedł dzień wyprawy do lasu! Wszystkie dzieci nie mogły się doczekać od dawna planowanej wycieczki! Do swoich plecaków spakowały napój, kanapki, mały koczyk, kurtkę i parasol w razie niepogody.

Było bardzo ciepło, ale nigdy nic nie wiadomo! Przed wszystkim pamiętały, aby natrzeć skórę maścią przeciwko kleszczom: posmarowały stopy, kostki, łydki, kolana i uda oraz całe ręce. Z kleszczami nigdy nic nie wiadomo!

Wszyscy wchodzili do lasu bardzo cichutko. Dzieci wiedzą, że są tam tylko gośćmi.

Szły po ścieżce między drzewami, a były one bardzo różnorodne. Niektóre wysokie, inne niższe. Niektóre strzeliste, inne rozłożyste. Miały przeróżny kształt i rozpiętość gałęzi, a wszystkie dawały przyjemny cień i schronienie.

Choć w lesie panuje cisza, zawsze coś w nim słychać. Dzieci nastawiły uszu. W oddali, między koronami drzew usłyszały charakterystyczne pukanie dzięcioła w pień drzewa. Gdzieś spomiędzy ściółki wydobywały się bzyczenia przeróżnych owadów.

Nagle leśną ścieżkę przecięła niesamowita rodzina. To jeleni, sarna oraz młode kozłeta. Kroczyły dumnie i bez pośpiechu, noga na nogę, kopytko za kopytkiem. Wszystko to dzięki wyjątkowej ciszy, o jaką dzieci dbały podczas spaceru.

Uczestnicy wycieczki dotarli do polany. Każdy rozpakował swój niewielki koczyk, rozłożył go i rozsiadł się wygodnie w promieniach słońca. To był idealny moment na drugie śniadanie. Każdy pamiętał, aby posprzątać później wokół siebie!

Dzieciom towarzyszyły motyle, które przelatywały między rosnącymi w trawie kwiatkami. Po skończonym posiłku każdy postanowił trochę poleniuchować i położyć się spokojnie.

Niespodziewanie dzieci zaskoczył drobny, wiosenny deszczyk. Wszyscy szybko założyli kurtki, rozłożyli parasole i ruszyli w powrotną drogę do domu. Teraz las brzmiał inaczej. Trwał niesamowity koncert kropeł deszczu uderzających w liście. Po krótkiej chwili znowu się wypogodziło, a słońce rozgoniło szare chmury.

6. Kalambury i łączenie tropów

Prowadzący przygotowuje ilustracje śladów tych zwierząt, które dzieci wymieniały podczas powitania. Prezentuje je razem z ilustracją przedstawiającą zwierzę, które je zostawia. Następnie dzieci dzielą się na dwie grupy. Reprezentant pierwszej losuje ilustrację śladów i pokazuje pozostałym, jakie zwierzę je zostawia. Po zdobyciu punktu reprezentant drugiej drużyny robi to samo. Zabawa trwa tak długo, aż każda grupa pokaże i rozpozna każde zwierzę i jego ślady.

7. TAK/NIE

Prowadzący rozdaje dzieciom zalaminowane kształty zielonej i czerwonej łapki. Maluchy słuchają kolejno wypowiedzianych zdań, a następnie unoszą łapki w zależności od tego, czy uważają zdanie za prawdziwe (zielona łapka) czy fałszywe (czerwona łapka).

- Zwierzęta leśne mogą mieszkać w ludzkich domach. (nie)
- W lesie można się zachowywać tak jak komu się podoba. (nie)
- Należy dbać o leśne zwierzęta, zwłaszcza zimą. (tak)
- Zwierzęta w lesie potrzebują słodyczy i chipsów do przeżycia. (nie)
- W lesie należy być cicho, jesteśmy tam tylko gośćmi. (tak)
- Sprzątanie po sobie w lesie jest też oznaką dbania o zwierzęta. (tak)
- O zwierzęta w lesie może dbać TYLKO leśniczy. (nie)
- O zwierzęta w lesie mogą dbać tylko dorośli. (nie)

8. Zabawa ruchowa – „Mały misio smacznie śpi”

Zabawa ta jest oparta na popularnej melodii „Stary niedźwiedź mocno śpi”. Wszystkie maluchy mają wetknięty za pas kawałek krepki, który wygląda jak ogonek. Jedno z dzieci zamienia się w śpiącego misia. Podczas drzemki reszta dzieci może chodzić po wyznaczonym obszarze (np. tylko po dywanie), ale bardzo, bardzo cichutko. Wszyscy śpiewają szeptem piosenkę:

Mały misio smacznie śpi

Mały misio smacznie śpi. Mały misio smacznie śpi.
My go nie budzimy. Na palcach chodzimy.
Jak się zbudzi nas złapie. Jak się zbudzi nas złapie.

Po wybrzmieniu ostatnich słów misio się budzi i na czworakach próbuje złapać ogonek jednego z dzieci. Kiedy mu się to uda, zwierzątko odzyskuje ogonek i zamienia się w śpiącego, małego misia. Zabawa jest powtarzana kilkakrotnie.

9. Zabawa relaksacyjna – „Piórkowy masażyk”

Dzieci dobierają się w pary i siadają naprzeciw siebie. Każda para otrzymuje kolorowe piórko, które zgubił jeden z leśnych ptaszków (trznadel – żółte, sówka – niebieskie, rudzik – pomarańczowe). Jedno z maluchów masuje piórkiem skórę drugiego zgodnie z narracją prowadzącego.

Pomasuj koleżance/koledze czoło. Później policzek, jeden i drugi. Następnie ucho lewe, a później prawe. Pomasuj brodę, a następnie szyję. Pomasuj dłonie i kawałek odsłoniętej ręki. Zamiana ról.

10. Wręczenie dzieciom odznaki „Troskliwego Opiekuna Zwierząt Leśnych”

11. Zakończenie – wykonanie pracy plastycznej „Zwierzęta w lesie”

Prowadzący prosi dzieci o wykonanie ilustracji, które prezentują ulubione leśne zwierzęta maluchów. Następnie razem z podopiecznymi tworzy galerię, rejestruje ją za pomocą zdjęć lub filmu z pozdrowieniami od małych artystów i wysyła do najbliższego leśnictwa.

Karta pracy nr 1 • Ćwiczenie 6

Ślady leśnej zwierzyny

WIEWIÓRKA

ŁOŚ

BÓBR

NIEDŹWIEDŹ

LIS

SARNA

WILK

NORKA

ZAJĄC

SZOP PRACZ

KRET

JEŹ

BORSUK

RYŚ

JELEŃ

DZIK

Karta pracy nr 2 • Ćwiczenie 10

TROSKLIWY OPIEKUN ZWIERZĄT LEŚNYCH

